בה"ה יום שלישי

מרים יקרה !

.....

התפלאתי היום מאד כשקיבלתי את מכתבך והתברר לי שאת אינך שולחת אותו אלי אלא אל...הצנזור . הגיע הזמן שתחליטי אל מי המכתב מיועד אלי או אליו. מזל , שהמכתבים שנשלחים אל המחנה אינם עוברים , אחרת הצנזור היה " מוריד" הוראה להפסיק את זרם הפיטפוטים על-מנת לשמור על הרמה בצה"ל . מילא!

אצלי , בערך כמו אצלך : אין חידושים מפתיעים . אצלך: מסדרים , ריצות ודים . אצלי: חוזים חוקים ופסקי-דין . וציפיה אצל שנינו.

ביומיים האחרונים התחיל משום מה איזה יתוש לנקר לי במוח , שלא להיבחן בנזיקין מיד לאחר הפסח , ואז אוכל לראות אותך ב "ערב גרעינים" [גרעין שח"ל צפון ודרום] אלא שההחלטה עדיין בחיתוליה ואני צריך עוד לעודד אותה על-מנת שתצא לפועל, על כל פנים יש סיכויים .

..... אם תלכי ישר ישר יש לך סיכויים לצעוד ביום העצמאות . אני מנסה "להסית" אותך באמצעות המצעד ללכת ישר . ואם לא מצעד , אז לפחות גב ישר , מה דעתך? מלבד זאת אני בטוח שהמצעד הוא טרטור רציני 'משק' לפחות יאפשרו לנו לראות זה את זו פעם או פעמיים לאיזה מצעד פרטי....

ולסיכום המכתב נזכיר את מלות השיר המפורסם :" לא נורא נתגבר עוד הכל יסתדר"

ובינתיים עד למכתב הבא , שלום ולהתראות שלך, שלך ++ אריאל

ב"ה יום שלישי אפריל 1966 – טירונות